

وضعیت اضطراری تشعشع و بارداری

پس از حالت اضطراری تشعشع، زنان باردار می بایست دستورالعمل های مقامات را دنبال کنند و به محض اعلام مقامات به مصرف دارو اقدام کنند.

قرار گرفتن در معرض تابش های دوران بارداری زمانی روی می دهند که شکم یک زن باردار در معرض تابش قرار می گیرد.

برای بسیاری قرار گرفتن در معرض تابش، به این صورت است که دوز تابش به جنین کمتر از میزان تابش به زن است. شکم زن باردار تا حدی از جنین در مقابل تشعشعی که خارج از بدن زن است محافظت می کند.

اگر یک زن باردار مواد رادیواکتیو را ببلعد یا استنشاق کند، این مواد می توانند در جریان خون او حل شوند. مواد رادیواکتیو می توانند از خون به بند ناف وارد شده و به جنین رسیده یا در جایی در بدن مادر و در نزدیکی رحم متمرکز شوند و جنین را در معرض تشعشع قرار دهند.

مخاطرات سلامتی تشعشع رادیواکتیو می تواند برای جنین شدیدتر باشد، حتی در تشعشعاتی که آنقدر کم هستند که مادر را بیمار نمی کنند. این مخاطرات سلامتی می توانند شامل سقط جنین، توقف رشد، تغییر شکل، عملکرد غیر طبیعی مغز، و سرطان باشند.

یک جنین بین هفته های دوم و هجدهم بارداری نسبت به تشعشع بسیار حساس تر است. در مراحل پایانی بارداری، حساسیت جنین نسبت به تشعشع کمتر می شود.

در موردی نادر از وضعیت اضطراری تشعشع، متخصصان تشعشع می توانند به پرسش های زنی باردار و مسئولین بهداشتی پیرامون مواجهه با تشعشع و بارداری پاسخ دهند.

U.S. Department of
Health and Human Services
Centers for Disease
Control and Prevention

<http://emergency.cdc.gov/radiation>

